

Bakış

Neoliberalizm, kapitalizmin aşırı üretim krizine bir yanıt olarak tüm dünyayı sardı. Kapitalizm doğası gereği, küreselleşmek zorundaydı. Ama ne yazık ki, neoliberalizmin küreselleştirici özelliği, insani duyguları değil, savaşı, tüketim çılgınlığını, doğrudan işgalleri, doğanın yok edilmesini içeriyor. Her şeyin para ile alınıp satıldığı, metanın başat değer olduğu bir dönem yaşıyoruz. Hemen hiçbir ülkenin bu sistemin dışında kalması olanaklı değil. Hepimiz biliyoruz ki, direnmezsek, bu, insanlığın yaşadığı son dönem olabilir.

Ülkemizde sağlık sistemindeki özelleştirme ve piyasalaştırma, bunun mesleğimize yansımaları, bu tablonun bir parçası olduğumuz için gerçekleşiyor. Bu oluşum kendi seyrine bırakılamaz. Kamu hastanelerinin piyasaya açılması, her hastanenin kendi başının çaresine bakmasını gerektirecek ihale yasası, hastaları prim borçlarının kucağına atan Genel Sağlık Sigortası yasası, etik bozulmalara gebe aile hekimliği uygulaması, Türkiye'nin neoliberalizme tam bir uyum sağlaması için getirilen yeni düzenlemelerdir; tam bir uyum için sağlık, eğitim ve sosyal güvenlik harcamalarını kısan anlayış, herkesin kendi cebinden karşıladığı bir sağlık sistemi, 5 Nisan kararlarını aratmayacak, bilimsel bilgiye dayanmayan tasarruf tedbirlerini yaratmaya çalışıyor.

Sağlıkta tasarruf ilaçtan tasarruf olarak algılanıyor. Mesleğimizde de giderek daralan ekonomik alan, geri ödeme gecikmeleri ve rasyonel olmayan kesintilerle eczacının ilaç hizmetlerinin bir kısmını karşılama noktası ile birleşince, ilaç dışı ürünler Tarım Bakanlığı ruhsatı ile eczane dışına çıkartılınca eczanelerimizin önemli bir kısmı için bu darboğaz daha da yoğunlaşmış durumda. Bu darboğazdan çıkış için mutlaka bir yol bulmalıyız. Eczane sayısındaki artışı durdurmak, eczacıları başka istihdam alanlarına yönlendirmek, o alanlardaki koşulları iyileştirmek, kooperatiflerimizi güçlendirmek, meslektaşlarımızın her türlü bürokratik ve mali sorununa çözüm üretmek, yerli ilaç sanayini desteklemek, eczacılık eğitimini eczacıların gerçek ihtiyaçlarına cevap verecek biçimde geliştirmek ve Türkiye'de klinik eczacılığı geliştirmek, kısacası mesleki haklarımızı çok yönlü ve kararlı bir biçimde savunmak önümüzdeki dönemin temel görevleri olarak duruyor. So-

runlarımızı aşabilmek için güçlü ve daha dik durabilmeliyiz. Bilgi, akıl ve bilimsellik rehberimiz olmalıdır. Zaman, kişisel beklentilerimize yanıt vermemiş olabilir; gerçek durumu anlamalı, algılamalı ve ona karşı duruşu hep beraber örgütlemeliyiz. Eğer meslek haklarımıza yönelik bir saldırı dalgası geliyorsa, bilinmelidir ki, hiç kimse bu dalganın dışında kalmayacak, o nedenle bir baraj oluşturulacaksa herkes bunun bir tuğlası olduğunun bilinci ile davranmalıdır. Seçim süreci bu güçlü birliktelik için bir başlangıç ve bir fırsat olarak görülmeli, herkes kendi durumunu gözden geçirip, bir empati ve özeleştirme ile sürecin neresinde yer alacağına karar vermelidir. Akışı tersine çevirmek, ancak güçlü bir örgütlenme yaratarak mümkün. Örgütü güçlü kılan ise, bilimsel bilgiye olan ihtiyacın yanında, şeffaf ve katılımcı yönetim tarzıdır.

Katılımcılık demokratik kültürün en vazgeçilmez özelliği olmak birlikte en zor uygulanan yanıdır da. Eleştirileri kabullenmek, size verilen yetkilerin hizmet sunma amacından kaynaklandığının farkına varmak, bireysel ve örgütsel olarak şeffaf ve hesap verebilir olmak bu kültürün zorunlu öğeleridir. Katılımcı olmayı hedefleyenlerin vazgeçemeyeceği davranış tarzları olmalıdır. Ancak diğer yandan da, demokratik kültürün vazgeçilmez ögesi olan muhalefet, yani 'farklı' düşünen, bu kültürün gelişebilmesi için kendisinin de bir takım sorumlulukları olduğunu unutmamalıdır. Aslolanın olumsuzlamak değil yapıcı, alternatif çözümler üretmek olduğu hep akılda tutulmalıdır. Bu karşılıklı tutumlar, hem toplumumuzun her kesiminin en çok da meslek örgütümüzün tüm bileşenlerinin ihtiyaç duyduğu şeydir. Unutmamalıyız ki; yüzlerce farklı yoldan karanlık bir ormandan çıkabiliriz. Farklı yollardan yürünse de, bu yolların ne olduğu kimi zaman nihai hedef kadar önemli de olsa, ortak ve hepimizi aydınlığa çıkaracak hedefimizi unutmamalı, farklı yönde yürüyenlerin de yolunu aydınlatmalıyız. Çünkü *dayanışma* en önemli gücümüzdür.

Saygılarımla,

Ecz. Erdoğan ÇOLAK
TEB Genel Başkanı